

Vándortábor a Felső-Tisza-vidéken

Ezen a nyáron a Felső-Tisza-vidékét jártuk körbe kerékpárral. 21 gyermek indult lelkesen útnak. A Nyugati pályaudvarról indultunk, ahol már az elején nem volt meg a kocsink, ahová szólt a jegyünk, így az első osztályra irányítottak bennünket. Debrecenig kényelmesen utaztunk, majd onnan egy 3 órás

1

utazás várt még ránk, bár itt már kaptunk egy üres kocsit, ahol csak mi lehettünk. ☺

Fehérgyarmaton várt ránk a túravezető, Gyula bácsi, akivel rövidesen átvettük a kerékpárokat és indultunk is a bemelegítő 20 km-es szakaszra. Itt kiderült, hogy kinek a kerékpárjával vannak gondok pl.: behúzott fék stb. Tivadaron a szabadstrandon fürödni is tudtunk.

A következő 5 napban 260 km-t tettünk meg, gratulálunk a gyermekek teljesítményéhez! Viszonylag egyenes szakaszok voltak, gyakran a Tisza, a Túr és a Szamos árterét kísérő gátakon almás- és szilváskertek mellett kerekeztünk, máskor a kis falvakat összekötő nyugalmas országutakon vagy kerékpárutakon. Nehezítette a tekerést a tűző napsütés, a szembeszél, és még a vihar is elkapott minket, mielőtt beértünk volna a szállásra.

Szuper szállások voltak: folyóparti faházak, horgásztanya és kollégiumok.

Rengeteget ettünk, kellett is, hiszen minden erőnkre szükség volt a tekeréshez.

Második nap a Szamos töltésén jutottunk el Cégénydányádra, ahol az 1833-ban épült Kölcsey-Kende kastélyt látogattuk meg. A kúriát egy angolpark veszi körbe, melynek közepén egy 1800-as évekből származó platánfa áll. Sajnos nem tudtunk a törzséhez menni, mivel előtte nap óriási vihar tombolt, ami miatt veszélyessé vált alatta állni.

Ez a vidék különösen gazdag műemlékekben, az ország egyik szegletében sincs ennyi apró templom, mint itt. Azért különlegesek, mert a középkor és a reformáció korának művészeti öröksége egyszerre mutatkozik meg bennük. Fa harangtornyok, középkori freskók, festett karzatok, díszes kazettás mennyezetek, faragott szószékek varázsoltak el bennünket. Legkülönlegesebb a csarodai „mosolygó szentek temploma” volt, középkori freskóin mosolyogtak a szentek.

Egy kicsit fáradtak voltunk a templomokban, de jól esett a hűvösben egy kicsit megpihenni. ☺

Harmadik nap is számos érdekességet láttunk. Reggeli után az első utunk a penyigei Lekvárdába vezetett, ahol megtudtuk, hogy az igazi szatmári szilvalekvárt a „nem tudom” szilvából főzik. Kóstoltunk somlekvárt és rumos szilvalekvárt is. Túristvándiban a 18. században épült és még ma is működőképes favázis vízimalom nyugőzött le minket. Csobbantunk egyet az Öreg-Túrban, majd tovább kerekeztünk Tiszacsécsére. Míg megnéztük a Móricz-emlékházat, addigra elkészítették számunkra a kenyérlángost. Aztán elbringáztunk a Túr-bukógáthoz, itt folyik a Túr a Tiszába, valamint itt már a Tisza határfolyó Ukrajnával. Itt egy különlegességet láttunk: egy palackorrú lebegő kikötőt, amelyet a Tiszát elárasztó műanyag szemétből készítettek a PETkalózok.

Ezután tekertünk Szatmárcsekére, itt felkerestük a csónakfejás temetőt, ahol Kölcsey Ferenc nyugszik. Máig nem tudni, miért állítottak a helyiek álló ladik alakú kopjafákat elhunytjaik sírja fölé. Magyar település határában megnéztük a Petőfi-fát, amely arról híresült el, hogy a legenda szerint Petőfi Sándor ennek a kocsányos tölgynek az árnyékában írta Tisza című versét. Ezen a napon Tivadaron aludtunk a református egyház üdülőjében. Vacsora után ismét ellátogattunk az újdonsült ismerősünkhöz, a szabadstrandra, hogy hatalmasat csobbanjunk a Tiszában.

Negyedik nap, hogy ne maradjunk hegyre tekerés nélkül, feltekertünk a Tarpai-Nagyhegyre, mely egy 154 méter magas vulkáni kúp, és csodálatos panoráma nyílik róla a Kárpátokra, láttuk Beregszászt is.

Tarpán még a szárazmalom működését néztük meg, sőt még ki is próbáltuk!

Idegenvezetőnk nagyon lelkesen mutatta be Tarpa történelmi nevezetességeit, annak ellenére, hogy a hőség és a fáradtság miatt már nehézkes volt a figyelmünk.

Ötödik nap sétahajózáztunk, kompon keltünk át, ez a nap egy kicsit lazább volt. Este Tuzséron a Lónyay-kastélyban volt a szállásunk, ide érkeztünk megázva, de meleg tea és egy egész pizza várt bennünket!

Este fakultatív programként el lehetett menni orgonakonzertre a helyi református templomba; páran éltek a lehetőséggel. Maradandó élményt nyújtott két fiatal zeneakadémista koncertje.

Utolsó tekerős napunkon a Bodrogközbe kerékpároztunk. Cigádon a Bodrogközi Múzeumporta színvonalas és szórakoztató kiállításokkal mutatta be nekünk Bodrogköz természeti és néprajzi értékeit. Itt ami igazán érdekes volt, az a Múlt-kor bemutató, főleg számunkra, felnőtteknek volt egy igazi időutazás! Újra láttuk gyermekkorunkat... ☺

Kisvárdára érkezve még lemostuk a kerékpárokat és elbúcsúztunk tőlük. Vacsora után a híres Poncsák cukrászdában fagyiztunk.

Másnap délelőtt még pancsoltunk egyet a strandon, majd siettünk a vasútállomásra. Ez is kalandosra sikeredett, mivel az utolsó percben értük el a vonatot.

Büszkék vagyunk a gyerekekre, óriási sportteljesítményt mutattak!

Fáradtan mondtunk búcsút ezen elvarázsolt világnak, ami az eldugott tőzeglápok, mosolygó szentek és apró középkori templomok, a szilva és az alma hazája.